

- Hétfőn este ½ 7-kor a felnőttek részére lesz katekézis az iskolában. Mindenkit szeretettel várunk.
- Jövő vasárnap országos „Péter-fillér” gyűjtés lesz az Egyház római központi intézményeinek támogatására, ehhez kérjük majd híveink készsége adományait.
- Püspök atyánk hangsúlyozottan hirdeti, hogy a vértessomlói búcsú, mely Sárlos Boldogasszonyhoz kötődik, július 8-án, vasárnap lesz, és különösen ajánlja a gyermekáldásra váró házaspároknak, illetve a gyermek születésére készülő házaspároknak. Az ünnepi szentmise előtt ½ 10-kor indul a zarándokok körmenete a faluban lévő kápolnától a kegytemplomhoz, ahol 10 órakor kezdődik a szabadtéri szentmise. Szeretettel várják a zarándokokat!
- Szívesen közöljük, hogy holnap, hétfőn este 7 órakor a Pro Musica és az Egyesített Baptista Kórus „Énekelt imádságok” című hangversenye kerül megrendezésre, - templomunkban. Szívesen várjuk az érdeklődőket.
- Szerdán Szent László lovag-királyunkra, csütörtökön Szent Iréneusz egyháztanítóra, míg pénteken Szent Péter és Pál apostolfejedelmekre emlékezünk, az esti szentmisén.

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesültek:

Sipos Dóra

Bayer Lénárd Alex

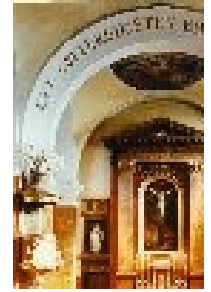
Az elmúlt héten eltemetett halottunk:

Papp Ernőné Anna

Adj, Uram, örök nyugodalmat neki! És az örök világosság fényeskedjék neki!

**Egyházközségünk bankszámla-száma a CIB Banknál:
11103303-19828983-36000001**

**A budaörsi
Nepomuki Szent János Plébánia
Vasárnapi Értesítője**



**Keresztelő Szent János születése
Útravaló az évközi idő 12. hetére
2018. június 24.**

OLVASMÁNY

Iz 49,1-6

Ebben az ószövetségi olvasmányban főleg Sion és Jeruzsálem helyreállításáról van szó. Ugyanakkor ez a rész az Úr Szolgájáról szóló második ének is Izajás prófétánál. Maga a Szolga beszél itt, és elmondja meghívását, illetve Izraelhez és a pogány nemzetekhez szóló küldetését: a „nemzetek világosságaként” az üdvösség üzenetét hozza mindenkinek.

Halljátok, szigetek, és figyeljetek távoli népek! Az Úr hívott meg, mielőtt még születtem; anyám méhétől fogva emlékezetében él nevem. Számat éles kardhoz tette hasonlóvá, kezének árnyékával oltalmazott engem. Olyanná tett, mint a kiválasztott nyíl, és tegezébe rejtett engem, és ezt mondta: „A szolgám vagy, Izrael, benned fogok megdicsőülni.” De én azt gondoltam: „Hiába fáradoztam, haszontalanul tékoztam erőmet”. Ám igaz ügyem az Úr előtt van, és munkám Istenem előtt. És most ezt mondja az Úr, aki már anyám méhétől fogva szolgájává tett, hogy visszavezessem hozzá Jákobot, és Izraelt köréje gyűjtsem – így lettem becses az Úr szemében, és Istenem lett az eröm -, aki ezt mondotta: „Kevés az, hogy a szolgám légy, s fölemeld Jákob törzseit, és visszatérítsd Izrael maradékát. A nemzetek világosságává teszek, hogy üdvösségem eljusson a föld határáig.”

VÁLASZOS ZSOLTÁR

138,1-3. 13-15

Válasz: **Hálát adok neked, * hogy oly csodásan alkottál!**

SZENTLECKE

ApCsel 13,22-26

Pál először a zsidókhöz fordult (s később a pogányokhoz), amikor szombatontként tanított. Pál ebben a beszédében összefoglalja a keresztény tanítást a zsidók számára, szentírási példák és érvelések által. Külön kiemeli Keresztelő Jánost, Krisztus előfutárát, aki bűnbánatra és megtérésre szólította fel a népet, s magatartásával, tetteivel a közeledő Megváltóra mutatott.

Amikor Pál apostol a pizídiái Antiochiába érkezett, a zsinagógában szólásra emelkedett. Kezével csendet parancsolt, és beszélni kezdett: „Isten Dávidot támasztotta királyul. Róla így nyilatkozott: »Rátaláltam Dávidra, Izáj fiára, a szívem szerint való férfiúra. Ő majd teljesíti minden szándékomat.« Ígéretéhez híven az ő utódai közül támasztotta Isten Izrael számára a Megváltót, Jézust. Az ő érkezése előtt János Izrael egész népének a bűnbánat keresztségét hirdette. Amikor János befejezte küldetését, így szólt: »Nem az vagyok, akinek engem hisztek. De íme, itt jön már az, akinek a saruját sem vagyok méltó leoldani. «Férfiak, testvérek! Ábrahám nemzetségének fiai és ti, istenfélők, az üdvösség híre nekünk szól.»

EVANGÉLIUM

Lk 1,57-66. 80

János születését különleges, csodás jelek kísérik. Szent Lukács részletesen beszámol János születésének hírüladásáról és világra jöttéről. Később a bűnbánat és a keresztelés a Megváltó érkezésének előkészítése volt Keresztelő János részéről, s amikor az Egyház napjainkban ugyanezt hirdeti, akkor ezzel Krisztus második eljövételét várja. Jézussal való találkozásunk feltétele, hogy szakítsunk bűneinkkel. Bűnbánatunkkal kifejezzük, hogy életünkben nincs helye a kísértéseknek és a bűnöknek.

Amikor elérkezett Erzsébet szülésének ideje, fiúgyermeket szült. Szomszédai és rokonai meghallották, hogy milyen irgalmas volt hozzá az Úr, és együtt örült vele mindenki. A nyolcadik napon jöttek, hogy körülmetéljék a gyermeket. Atyja nevére Zakariásnak akarták hívni. De anyja ellenezte: „Nem, János legyen a neve.” Azok megjegyezték: „Hiszen senki sincs a rokonságodban, akit így hívnának.” Érdeklődtek erre atyjától, hogyan akarja őt nevezni. Atyja írottáblát kért, és ezeket a szavakat írta rá: „János a neve.” Erre mindnyájan meglepődtek. Neki pedig megnyílt az ajka, és megoldódott a nyelve: szólni kezdett, és magasztalta Istent. Akkor félelem szállta meg az összes szomszédokat, és Júdában meg az egész hegyvidéken erről az eseményről beszéltek. Aki csak hallott róla, elgondolkodva mondta: „Mi lesz ebből a gyermekből? Hiszen nyilván az Úr van vele”. A gyermek pedig növekedett, lélekben erősödött, és mindaddig a pusztaiban élt, amíg Izrael előtt nyilvánosan fel nem lépett.

Erdő Péter bíboros atya katekézise az Eucharisziáról (2.)

„Az Eucharisztia nem pusztán a keresztre és a feltámadásra emlékeztet. A szentmise valódi lakoma is. Azért van ez így, mert maga Jézus azt akarta, hogy Testét és Véréát a kenyér és bor színe alatt valóban egyék és igyák az ő tanítványai. Táplálékunk akart lenni, az anyagvilág rejtett útjain minket magunkat testi-lelki egészként át akart járni, hogy mi is teljesen azonosulhassunk vele. Ezért a szentáldozás bennünk is jelenvaló erővé teszi Krisztus megváltó áldozatát. Hatása pedig a *bűnök bocsánata*, ahogyan ő maga mondta. Az Istennel való legbensőségesebb találkozáshoz, ami az örök élet reménysége bennünk - Szent Pál szavaival: »Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye« (Kol 1,27) - meg kell tisztulnunk. Meg kell nemesednünk. Mert hogyan találkozhatunk az emésztő tűzzel, hogy meg ne égnénk, az örök izzással, hogy meg ne semmisülnénk? Mózes leoldja saruját az égő csipkebokor előtt, mert átérzi Isten megrendítő tökéletességét és a saját emberi gyengeségét.

Az Eucharisztia tehát olyan áldozati lakoma, amely minket arra szólít, hogy térjünk meg, hogy bánjuk meg bűneinket, hogy tisztuljunk meg és úgy járuljunk az Úr asztalához. Ezért mondja Szent Pál apostol, hogy vizsgálja meg magát mindenki, és csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki méltatlanul eszik és iszik... az a saját ítéletét eszi és issza.

Ezért volt az Eucharisztia a kezdet kezdetétől Krisztus követőinek lakomája. A tanítványoké, akiknek ő maga megmosta a lábát. Majd később a többieké, akik a keresztségben a víz és a Szentlélek által tisztultak meg bűneiktől. Ma is a felnöttek keresztelésekor rögtön kiszolgáltatjuk a bérmálás szentségét és az Oltáriszentséget is az új keresztényeknek. Aki pedig később követett el súlyos bűnöket, annak a bűnbánat szentsége biztos lehetőséget kínál a megtisztulásra. A bocsánatos bűnöktől való megszabadulás pedig már a szentmise elején a bánatima komoly elmondásával, az evangélium figyelmes hallgatásával és megszívlelésével, és magával a szentáldozással is lehetséges.

Ezért emeljük fel bizalommal a tekintetünket, mert az Oltáriszentség nem a tökéletesek kiváltsága, hiszen mint Szent Jeromos mondja, ki van közülünk bűn nélkül való, de nem is vehetjük méltatlanul magunkhoz, hanem az Egyház szolgálata által, az apostoloknak és utódaiknak adott bűnbocsátó hatalom révén, őszinte bánat és erős fogadás alapján feloldozást kaphatunk súlyos bűneinktől is. Így részesülhetünk a titkos lakomában, ahová a keleti Egyház ezzel a felkiáltással hívja a hívőket: »Szentség a szenteknek!«

